

344

Ἀγοραπωλησία

190^v - 191^r

/ Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 25/ εἰς
 τὸ σπῖτιν / κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὸν τὰ δύο μέρην τὰ κάτωθεν
 γεγραμμέ / να τὸ ἐν μέρος ὁ εὐγενέστατος ἀφέντης Φαντῆς Ντακορόνιας τὸ δὲ ἕτε-
 ρον μέρος / ὁ μαστρὸ Μανώλης Ξενόπουλος λέγοντας ὁ ἄνω εἰρημένος ἀφέντης
 Ντακορόνιας / τὸ πῶς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἀπὲ γονικόν του ἓνα κομμάτιν
 ἀμπέλι με χω / ράφι μέσαν καὶ με τὸ πηγάδι του καὶ με μία σκαμιὰ / εὐρισκό-
 με / νο / εἰς τὴν ντοποθεσίᾳ τῶν Τρι / πόδων τὸ σύνμπλιο τοῦ μαστρὸ Μανώλη τοῦ
 Γιακουμῆ καὶ τοῦ ποτὲ Μοδινοῦ Βάβουλα τοῦ / ἀμπελιοῦ τὸ ὅποῖο ἀμπέλι καθὼς
 εὐρίσκεται με ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ με / πᾶσαν του δικαίωμα καὶ ποσσέσαν
 ἀπὸ τὴν σήμερον καθὼς εὐρίσκεται τὸ δίνει καὶ / παραδίνει τον καὶ τέλεια τὸ ξε-
 πουλεῖ τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου μαστρὸ Μανώλη καθὼς / τὸ ἐστιμάρασιν οἱ ἀποκο-
 πτάδες ὅπου ἐβάλασιν τὰ αὐτὰ ἄνωθεν δύο μέρην / ἡγου τὸ κύρ Δημήτρης Φλά-
 μπουρον καὶ καλόγερον τοῦ Σφυρογύρα καὶ ἐποκόψασιν το ρεά / λια ἐξήντα τρία
 ἡτοιν νούμερο 63/ ἐβγάζοντας τὰ δώδεκα διὰ βοῖνβονταλίκι με / νου ρεάλια πενήντα
 ἓνα ἡγου 51/ ἀπὸ τὰ ὅποῖα 51/ ἡδωσεν ὁ ἄνω λεγόμενος / μαστρὸ Μανώλης ἀπὸ
 λόγουν του ρεάλια τέσσερα ἡμισυν εἰ δὲ τὰ ἀποδέλοιπα τὰ / σαράντα ἕξε ἡμισυν
 εἶναι ἀπὸ πούρκα τῆς συνβίας τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ Μανώλην / τῆς Σωσάνιας ὅπου
 τὰ ἐχρεώστειε ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Φαντῆς ὁ ὅποῖος εἰρημένος ἀφέντης Ντα / κορό-
 νιας κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον σατισφάδος / κοντέντος
 καὶ ἀνεπαμένος καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐκδύνεται καὶ ἀποκδύνεται ἀπὸ τὸ αὐτὸν /
 πρᾶμα καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ ἐντίνει τον καὶ παραδίνει τον
 εἰς τὰς / χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν καὶ τῆς συνβίας του ποῦ γροικοῦται τὰ ἄσπρα
 ἀπὸ λόγουν της / [ν]ὰ τὸ κάμ[η]ν ὡς θέλου καὶ βούλουνται ὡς πρᾶμα δικόν τος καὶ
 ἀγοράν τος πούλησουν χαρίσουν πουρκοτάξιου / καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν καιρὸν
 ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῇν τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέ / ψη δικαιώματα διὰ τὸ
 αὐτὸν πρᾶμα ὀμπλιγάρεται ὁ ρηθεὶς πούλητῆς αὐτὸς καὶ τὰ καλάν του νὰ / μαντι-
 νιέρην καὶ νὰν ντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιον τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου. "Οθεν εἰς βε-
 βαίω / σιν καὶ στερέωσιν τῆς παρούσας πούλησίᾳς βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεν-
 τίας ρεάλια εἴκοσιν / πέντε ἡγου 25/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιουῖται καὶ πάλι ἢ
 παρὼν πούλησίᾳ νὰ ἔχην τὸ στέρε / ον βέβαιον καὶ ἀχάλαστον. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γε-
 γραμμένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι / παρακαλώντας καὶ ἀξιο-

πίστους μαρτύρους οί όποιοι γράφου ύπό χειρός τος. 'Ακόμη λέσιν καί τοῦτον /
 ὅτιν ὅσαν σκοτώματα ἐθέλασιν γενεῖ μέσαν εἰς τὸ εἰρημένο πρᾶμα νὰ εἶναι τὸ αὐτὸν
 σκό / τωμα τοῦ ἀφεντότοπου καθὼς εἶναι καί τὰ ἀποδέλοιπα πράματα ἐκεῖ. —

/ — Μανώλης Μετρηνὸς μάρτυρας —

/ — 'Ιάκωβος Γάτος μάρτυρας στ' ἄνωθε —

/ — Νικολὸς Μπάκαλος μάρτυρας στὰ ἄνωθε — —

/ — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

345

Διαθήκη

φ. 191r-v-192r

/ 'Εβγαλμένο ἀκόμη καί τῆς 'Ανέζας ὁ πόντος.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ 'Ιουνίου 28/ εἰς
 τὸ σπῖτιν τῆς κερά / Μαροῦς Βάβουλα εὕρισκομένη ἡ αὐτὴν κερά Μαροῦ ὑγιῆς καθε-
 ζομένη εἰς μιὰ καρέγλα καί οὐ / χιν εἰς κλίνη καί φοβιζαμένη τὴν ἁωρία τοῦ πικρο-
 τάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβη ἀφνίδια / καί μείνη ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν
 ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο ἵνα τῆς ποιήσω / τὴν μπαροῦσαν διαθήκην καί
 μείνουν τὰ πράματά της διορθωμένα καί τὰ παιδιὰν της εἰρηνι / καί καί ἀσκανδά-
 λιστα σῶον γὰρ ἔχει τὸ νοῦ, ἀκεραία τὴν γλῶττα, καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καί τὰς ἐτέρας / ς
 της αἰσθήσεις καί ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη
 καί τετελειωμένη / συνχώρεσιν, ἔπειτα ζητεῖν καί αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτοῖς ἦτοι
 λέγειν πὼς ἂν τῆς τύχην θάνατος νὰ / τὴν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὴν ἐνορία της εἰς τὸν
 "Ἁγιο Δημήτριο καί ἀφήνει εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν μι / ἀ πρόθεσιν διὰ ψυχικὴν της σω-
 τηρία καί νὰ τὴν ἐγράψουσιν εἰς τὴν 'Αγία Πρόθεσιν. 'Ακόμη ἀφή / νει καί τοῦ
 παναγιωτάτου κύρ Γερασίμου ποὺ διὰ τὸ παρὸν γροικᾶται ἀρχιερέας στὸ τόπον μας
 μί / α πρόθεση ἦτοι λέγειν πὼς ἀφήνει ὁλωνῶν της τῶν παιδίων τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη
 τοῦ Χριστοῦ καί τῆς / κυρίας Θεοτόκου καί τὴν ἐδικὴν της καί τοῦ μακαρίτην τοῦ
 πατέραν τος. "Επειτα λέγειν πὼς ἀποσβιώσῃ / ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον ἀφήνει τὴν
 θυγατέραν της τὴν κερά Καλὴ νὰ κάμη τὴν ὁδοδὸν τοῦ ἐνταφιασ / μοῦν της καί τὰ
 μνημόσυνά της κατὰ τὴν ἀξίαν της καί νὰ ἔχῃ τὴν ἔγνοια τῆς ψυχῆς της κατὰ τὴν
 τάξιν / καί νὰ δώσῃ τίς / πρόθεσες / καί δι / ἀ τίς ὁδοδες ποὺ θέλει κάμει τοῦ
 ἐνταφιασμοῦν της καί μνημόσυνά της καί νὰ δώσῃ καί τίς ἄνωθεν δύο πρόθεσες /
 τῆς ἀφήνει ἓνα χαρχάλι μαργαριταρένιο καί μιὰ κολλαῖνα φαναράτην / περαστὴ / μέ